

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Ndc/10/2020
Identifikačné číslo spisu:	8619201513
Dátum vydania rozhodnutia:	24.06.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Soňa Mesiarkinová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:8619201513.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Mesiarkinovej a sudcov JUDr. Mariána Sluka, PhD. a JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD., v spore žalobcu Ing. Y., bytom vo U., zastúpenému advokátom JUDr. Jaroslavom Valjentom, so sídlom v Partizánskom, Jesenského 232 proti žalovanému R., bytom vo L., o zaplatenie 6 062,20 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 1C/37/2019, o návrhu žalovaného na prikázanie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti, takto

rozhodol:

Návrhu žalovaného na prikázanie sporu vedeného na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 1C/37/2019 Okresnému súdu Bratislava I, II, III, IV, V **n e v y h o v u j e**.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Svidník predložil 12. júna 2020 spis Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) na rozhodnutie o návrhu žalovaného na prikázanie sporu na niektorý z bratislavských súdov, t. j. Okresnému súdu Bratislava I, II, III, IV, V z dôvodu vhodnosti (podľa § 39 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších zmien a doplnení, ďalej len „CSP“). Žalovaný návrh odôvodnil z pohľadu naplnenia zásady hospodárnosti konania, keď býva v Bratislave. Zároveň poukázal, že žalobca má bydlisko vo U., čo je bližšie k Bratislave, ako ku L.. Preto žiadal spor prikázať na niektorý z bratislavských súdov.

2. Žalobca k návrhu na prikázanie sporu uviedol, že sa zdržiava vo U. a striedavo pracuje v Prahe, Bratislave a Košiciach. O pobyte žalovaného vedomosť nemá.

3. Podľa § 39 ods. 2 a 3 CSP možno na návrh ktorejkoľvek zo strán spor prikázať inému súdu tej istej inštalácie aj z dôvodu vhodnosti. O prikázaní sporu rozhoduje súd, ktorý je najbližšie spoločne

nadriadený príslušnému súdu (Okresnému súdu Svidník) a súdu, ktorému sa má vec prikázať (Okresný súd Bratislava I - V). V tomto prípade je najbližšie spoločne nadriadeným súdom Najvyšší súd Slovenskej republiky.

4. Prikázanie (delegácia) veci z dôvodu vhodnosti predstavuje výnimku z práva strany civilného sporového konania (účastníka civilného mimosporového konania) na zákonného sudcu (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky - ústavného zákona SNR č. 460/1992 Zb.

v znení neskorších ústavných zákonov), ako aj výnimku zo zákonom definovaných kritérií miestnej príslušnosti súdu. Účelom inštitútu delegácie z dôvodu vhodnosti je predovšetkým zabezpečenie hospodárnosti civilného sporového konania (civilného mimosporového konania) alebo jeho zrýchlenie.

Dôvody delegácie môžu mať v praxi rozmanitú povahu, najmä však

v závislosti od predmetu sporu, postavenia sporových strán, ale aj podmienok pre rýchlejšie dosiahnutie výsledku v spore. Vzhľadom k charakteru delegácie ako výnimky zo zásady,

že vec prejednáva a rozhoduje súd, ktorého príslušnosť vyplýva zo zákonom stanovených kritérií, musí mať však aj dôvod delegácie vždy výnimočný charakter.

5. S poukazom na už uvedené prichádza aplikácia ustanovenia § 39 ods. 2 CSP do úvahy len vtedy, ak sú pre to dané dôležité dôvody. Úvaha súdu o vhodnosti delegácie preto zahŕňa posúdenie predmetu konania i pomerov subjektov na oboch procesných stranách, pričom

na pomery subjektu, ktorý delegáciu navrhuje, možno prihliadnuť, len ak ich zohľadnenie nebude mať negatívny dopad na ostatné subjekty konania. Podstatný význam má i stanovisko ostatných subjektov konania.

6. V danom prípade žalovaný odôvodňuje vhodnosť ním navrhovanej delegácie veci tvrdením o nezdržiavaním sa v mieste (trvalého pobytu), v ktorom sa spor prejednáva. Uvedený dôvod nevykazuje charakter takej výnimčnosti, aby bolo možné jeho návrhu vyhovieť. Problémy súvisiace s prekonávaním väčších vzdialeností či vynaložením vyšších výdavkov

za účelom dostavenia sa na vecne a miestne príslušný súd sú vo všeobecnosti skôr bežné a sami osebe neodôvodňujú prikázanie sporu inému súdu. Strana má totiž právo zvoliť si v konaní zástupcu, ktorý je oprávnený na všetky úkony, ktoré môže v konaní urobiť strana (§ 89 ods. 1 v spojení s § 92 ods. 1 a 2 CSP). Najvyšší súd taktiež poukazuje na § 104 ods. 1 CSP, podľa ktorého procesný úkon, ktorý by súd mohol vykonať len s ťažkosťami alebo so zvýšenými, neúčelnými trovami, alebo ktorý v jeho obvode nemožno vykonať, vykoná na dožiadanie

iný súd. Súd zároveň môže výnimočne z dôvodov hospodárnosti strane uložiť, aby na otázky o tvrdených skutočnostiach odpovedala písomne, ak možno predpokladať, že tento postup bude dostatočný (§ 195 ods. 3 CSP).

7. Najvyšší súd dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky pre prikázanie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti v zmysle § 39 ods. 2 CSP, a preto návrhu nevyhovel.

8. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.